

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 12Co/70/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8112205889
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8112205889.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Romana Tótha a členov senátu JUDr. Petra Šama a JUDr. Jozefa Škraba, v právnej veci žalobkyne: D. M., nar. X.X.XXXX, bytom M., A. X, zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Lukáčom, so sídlom Prešov, Hlavná 19, proti žalovanému: Sweety, s.r.o., so sídlom Hlavná 57, Prešov, IČO: 36 447 684, zastúpenému advokátom JUDr. Milanom Sedlákom, so sídlom Košice, Kukučínova 19, o zaplatenie 472,72 eur s prísl., o odvolaní žalovanej obchodnej spoločnosti proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 17.4.2013 pod č. k. 11C/393/2012-85, jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa.

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi trovy odvolacieho konania 98,98 eur k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Ladislava Lukáča do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Prešov rozsudkom č. k. 11C/393/2012-85 rozhodol o povinnosti žalovanej obchodnej spoločnosti zaplatiť žalobkyňi 472,72 eur s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 183,57 eur od 23.2.2012 do zaplatenia a zo sumy 289,15 eur od 6.6.2012 do zaplatenia a je tiež povinná nahradiť žalobkyňi trovy konania vo výške 175,20 eur na účet právneho zástupcu žalobkyne, z toho trovy právneho zastúpenia vo výške 147,20 eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia súd uviedol, že žalobkyňa sa domáhala zaplatenia sumy 472,72 eur s úrokom z omeškania 9 % ročne od 22.2.2012 do zaplatenia. V konaní zmenila návrh tak, že žiadala priznať úrok z omeškania 9 % ročne zo sumy 183,57 eur od 23.2.2012 a zo sumy 289,15 eur od 6.6.2012 do zaplatenia. Žalobkyňa si nárok uplatnila titulom bezdôvodného obohatenia po právoplatných rozhodnutiach o povinnosti zaplatiť žalovanému trovy konania, neskôr Nálezom Ústavného súdu SR a uznesením Krajského súdu v Prešove zrušených.

Žalovaný so žalobou nesúhlasil a namietal vecnú legitimitáciu účastníka v spore. Trovy konania za žalobkyňu platila tretia osoba M. W.. Je to možné vyvodiť zo Zmluvy o budúcej kúpnej zmluve zo dňa 10.5.2005. Trovy konania nedostal žalovaný, ale spoločnosť DOMA a.s., ktorej ich poukázal právny zástupca žalovaného na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 10.6.2011 a jej čl. VI a VII.

Z vykonaného dokazovania súd mal preukázané, že žalobkyňa spolu s U. O. a spol. sa domáhali určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, kde rozsudkom č. k. 29C/114/05-562 zo dňa 28.4.2010 bola žaloba zamietnutá. Vtedajší žalobcovia boli povinní zaplatiť žalovanému (v pôvodnom konaní žalovanému v 3. rade) trovy konania 289,15 eur na účet právneho zástupcu, do 3 dní od právoplatnosti

rozsudku. Rozsudok bol potvrdený Krajským súdom v Prešove vo veci sp. zn. 7Co/144/2010 zo dňa 10.2.2011. Ďalej bolo rozhodnuté o povinnosti zaplatiť aj trovy odvolacieho konania 183,57 eur na účet zástupcu žalovaných JUDr. Milana Sedláka do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Na základe uvedených rozsudkov žalobkyňa zaplatila 7.4.2011 UniCredit banke na účet JUDr. Milana Sedláka celkovo sumu 6.867,09 eur, čo predstavuje náhradu trov konania za všetkých žalobcov pre žalovaných, teda vrátane žalovaného v 3. rade. Uvedenú čiastku si požičala od bratranca M. W.. Vložením tejto sumy na účet bol poverený jeho zamestnanec W. M.. Ten bol vypočutý ako svedok, ktorý potvrdil, že jeho zamestnávateľ M. W. ho požiadal, aby navštívil žalobkyňu a pomohol jej s úhradou nejakých peňazí v banke, keďže ona s tým nemala skúsenosti. Od nej peniaze prevzal, zistil potrebné údaje a bankový prevod zrealizoval a doniesol o tom žalobkyňi doklad.

Nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky II. ÚS 249/2011-30 zo dňa 29.9.2011 bol zrušený rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 10.2.2011 a následne Krajský súd v Prešove uznesením z 30.4.2012 zrušil rozsudok Okresného súdu Prešov č. k. 29C/114/05-562.

Žalobkyňa vyzvala žalovaného na vrátenie trov konania listom zo dňa 16.2.2012 z hľadiska vyššie uvedeného Nálezu Ústavného súdu. Výzva bola doručená žalovanému 22.2.2012.

Žalovaný spochybňoval aktívnu legitimáciu žalobkyne, nakoľko táto mala uzavretú zmluvu o budúcej zmluve na nehnuteľnosti z predmetu sporu a dohodu, že všetky náklady spojené so súdnym konaním ním bude znášať kupujúci M. W. - CORYN.

Súd nárok žalobcu posudzoval podľa § 451 a násl. Obč. zákonníka č. 40/1964 Zb. ako bezdôvodné obohatenie, pričom podľa odseku 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol. Podľa § 456 Obč. zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. V tomto prípade žalovanému vzniklo bezdôvodné obohatenie v dôsledku plnenia z právneho dôvodu, ktorý neskôr odpadol. Žalobkyňa zaplatila trovy konania žalovanému na účet právneho zástupcu na základe právoplatných rozhodnutí okresného a krajského súdu, ktoré neskôr boli zrušené Nálezom Ústavného súdu, resp. krajským súdom. To, že došlo k plateniu na účet žalovaného je potvrdené výpismi z peňažného ústavu, ako aj výsluchom svedka W. M.. Keď žalobkyňa prehlásila, že peniaze si požičala od M. W. a W. M. potvrdil, že peniaze mu odovzdala žalobkyňa, tak tieto tvrdenia možno vyvrátiť dohodou obsiahnutou v zmluve o budúcej zmluve, ale nie je preukázané, aby túto zmluvu podpísal aj M. W. a že takáto zmluva je platná a účinná. Navyše, súdne rozhodnutie zakladalo vzťah medzi účastníkmi konania, a to žalobkyňou a žalovaným, pričom žalovaný nemá relevantný dôkaz o tom, že za žalobkyňu platila tretia osoba. Aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR vzniká bezdôvodné obohatenie tomu, v mene koho advokát náhradu prijal, t.j. účastníkovi, ktorého v konaní zastupoval a ktorému bola ich náhrada prisúdená. Osobou s povinnosťou vydať majetkový prospech získaný plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, je výlučne osoba, ktorej plnenie bolo adresované (rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 46/09 zo dňa 30.6.2010).

Ak žalobkyňa poukázala trovy konania žalovanému a napriek výzve žalobkyne na vrátenie, tak žalovaná spoločnosť neurobila, je povinná zaplatiť okrem sumy bezdôvodného obohatenia aj úrok z omeškania s poukazom na § 517 ods. 1 Obč. zákonníka, že dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní a podľa odseku 2 má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ktorých výška je stanovená Nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z..

O trovách konania účastníkov bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a úspešnej žalobkyňi priznaná náhrada trov konania na trovách právneho zastúpenia 147,20 eur a na zaplatenom súdnom poplatku 28,- eur.

Proti rozsudku okresného súdu dal odvolanie žalovaný. Žiadal zrušiť rozsudok a konanie zastaviť. Žalobkyňa si uplatňuje nárok titulom bezdôvodného obohatenia. Ústavný súd SR vydal Nález v rozpore

so zákonom a vlastnou judikatúrou, pretože v čase vydania Nálezu prebiehalo konanie o mimoriadnom dovolaní, o ktorom nebolo rozhodnuté. Ten, kto v konaní vystupoval ako účastník nemal spôsobilosť byť účastníkom konania. Súd neúplne zistil skutkový stav, pretože nevykonával navrhnuté dôkazy. Podľa zmluvy o uzavretí budúcej zmluvy medzi U. O. a spol., medzi ktorými bola aj žalobkyňa, a kupujúcim M. W. -CORYN ako budúcim kupujúcim, sa p. W. zaviazal znášať všetky náklady spojené so súdnym konaním. Súd takúto zmluvu vyhodnotil ako právne irelevantnú, keďže nebolo preukázané, aby M. W. zmluvu podpísal. Zo strany žalobkyne je účelové tvrdenie o tom, že peniaze si požičala od svojho bratranca M. W.. Podľa vkladového lístka ale peniaze vložil W. M., mimochodom konateľ obchodnej spoločnosti AKANT, s.r.o., kde jediným spoločníkom je obchodná spoločnosť BENC, s.r.o., kde M. W. vykonáva funkciu konateľa. Pôvodne žalobkyňa tvrdila, že sa osobne dostavila do banky s pánom z rodiny, ktorý jej pomáhal, pričom pána M. nepoznala. Ale W. M. tvrdil, že peňažné prostriedky vkladal sám, s osobou žalobkyne sa nestretol a peniaze mu dal p. W., nie žalobkyňa. Nie žalobkyňa, ale tretia osoba vkladala peňažné prostriedky a tak je nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne v tomto konaní. Keď súd na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne posúdil, žiada zrušiť rozsudok a konanie zastaviť.

Žalobkyňa k odvolaniu navrhla potvrdiť rozhodnutie súdu prvého stupňa. Dňa 7.4.2011 prostredníctvom P. banky poukázala v prospech vtedy žalovaných v 1. až 3. rade spolu 6.316,38 eur, resp. 550,71 eur, kde žalobkyňa za všetkých vtedajších žalobcov spolu zaplatila v prospech žalovaných trovy konania, pričom len žalovanému bolo poukázaných 472,72 eur, z toho 289,15 eur za konanie vo veci sp. zn. 29C/114/05 a 183,57 eur za odvolacie konanie sp. zn. 7Co/144/2010. V prípade úspechu žalobkyňa si žiadala priznať náhradu trov konania na trovách právneho zastúpenia.

Zástupca žalobkyne trval na podanom návrhu s poukazom na to, že Ústavný súd zrušil rozsudky, v ktorých bola žalobkyňa zaviazaná na platenie trov konania. Preto musela podať žalobu na vydanie bezdôvodného obohatenia, nakoľko zanikol dôvod, na základe ktorého žalobkyňa plnila. Ak bude súd opätovne rozhodovať vo veci samej, bude rozhodovať aj o náhrade trov konania. To ale nemá vplyv na terajší nárok uplatnený v súdnom konaní na vydanie bezdôvodného obohatenia.

Krajský súd prejednal vec v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia a zistil, že odvolaniu nie je možné vyhovieť. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia (§ 219 ods. 2 O.s.p.) a k tomu dodáva:

Žalobkyňa podala návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože právny dôvod, na základe ktorého preplácala trovy žalovanému zanikol rozhodnutím Ústavného súdu. Podľa § 451 ods. 2 Obč. zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu. Podľa § 458 ods. 1 Obč. zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Keď okresný aj odvolací súd zaviazali žalobkyňu k náhrade trov konania spoločnosti Sweety, s.r.o., zastúpenej JUDr. Milanom Sedlákom (rozhodnutím okresného súdu v sume 289,15 eur a rozhodnutím krajského súdu v sume 183,57 eur), žalobkyňa túto povinnosť rešpektovala a 7.4.2011 poukázala platbu na účet advokáta prostredníctvom UniCredit banky. Účet, na ktorý bolo platené bol účtom advokáta žalovanej spoločnosti, pričom tieto platby sú náhradou trov konania, ktoré sa uhrádzajú účastníkovi konania. Podľa § 142 ods. 1 O.s.p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Ak rozhodnutia okresného, resp. krajského súdu hovoria o povinnosti nahradiť trovy konania na účet právneho zástupcu žalovaného, tak vtedajší právny zástupca žalovanej spoločnosti pri bankovom prevode bol len miestom plnenia záväzku žalobkyňou, bol platobným miestom na trovy konania pre účastníka - žalovaného. Platby advokátovi sú platbami pre účastníka konania, a to spoločnosti Sweety s.r.o., ktorú JUDr. Milan Sedlák v konaní zastupoval.

Čo sa týka vykonania úhrady, na vkladových lístkoch je uvedené, že platiteľom je D. M., i keď túto platbu v jej mene vykonával W. M.. Či žalobkyňa tieto peniaze získala od p. W. nemá to vplyv na to, že platba bola urobená v mene D. M.. Ak by aj M. W. - CORYN požičal žalobkyňi peniaze, tak obohatenie bolo vždy na úkor žalobkyne, pretože ona bola zaviazaná k povinnosti zaplatiť trovy konania. Podľa § 534 Obč. zákonníka, kto sa s dlžníkom dohodne, že splní jeho záväzok voči jeho veriteľovi, má voči dlžníkovi

povinnosť poskytovať plnenie jeho veriteľovi. Veriteľovi z toho však priame právo nevznikne. V tomto prípade žalobkyňa trvala na tom, že peniaze boli jej požičané od p. W., a tak jej samozrejme vzniká povinnosť dlh z pôžičky vrátiť. Jednoznačné je, že žalovanej spoločnosti boli uhradené trovy, pričom rozsudky, na základe ktorých boli trovy platené, boli zrušené. Platby pre žalovanú spoločnosť boli platby, ktoré sa stali bezdôvodným obohatením na strane žalovanej spoločnosti, pretože právny dôvod plnenia zanikol rozhodnutím Ústavného súdu. Preto žalovaná spoločnosť musí vydať všetko, čo nadobudla bezdôvodným obohatením (§ 458 ods. 1 Obč. zákonníka), ak právny dôvod plnenia zanikol. Rozhodnutie okresného súdu je správne, pokiaľ zaviazal žalovanú obchodnú spoločnosť k vydaniu bezdôvodného obohatenia a vráteniu poukázaných peňazí spolu s úrokom z omeškania vo výške tak, ako je uvedené v rozsudku okresného súdu.

Krajský súd potvrdzuje rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania, nakoľko o nich bolo rozhodnuté správne.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p.. Úspešná žalobkyňa má právo na náhradu trov konania proti neúspešnej žalovanej obchodnej spoločnosti, a to na trovách právneho zastúpenia. Žalobkyňa bola zastúpená advokátom, ktorému patrí podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. odplata za dva úkony právnej pomoci, a to za vyjadrenie k odvolaniu a účasť na odvolacom pojednávaní dňa 6.5.2014 s odmenou dvakrát po 33,20 eur a dvakrát režijný paušál po 8,04 eur za každý úkon. K odmene advokáta 82,48 eur je potrebné dopočítať 20 % DPH v čiastke 16,50 eur. Žalobkyňa má právo na preplatenie náhrady trov konania na trovách právneho zastúpenia 98,98 eur, ktoré je povinný zaplatiť neúspešný žalovaný na účet právneho zástupcu žalobkyne do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.